

ledes saadanne Udlandinge paa ander Maade skulde bidrage til Forsvaret (jvfr. Betænkning af Forsvarskommissionen 1866, B. Christensens Separatvotum S. 283 § 10.) Med Hensyn til andre Bestemmelser, der muligvis burde finde sin Plads i en Lov som den omhandlede, fortjener det nærmere Overveielse, om den ikke tillige burde indeholde almindelige Oplysninger om Maaden, hvorpaa Indfødsret søges, og navnlig om Indholdet af Indenrigsministeriets Cirkulære af 3die Juni 1874 eller Lignende—ikke burde optages. For saa vidt man, hvad der maa anses for meget ønskeligt, i en eneste Lov vil samle alle hidtil spredte, men endnu gjældende Lovbestemmelser om dette Emne, er det en Selvsølge, at ogsaa Lov af 25de Marts 1871, indeholdende Tilleg til Indfødsretsloven af 15de Januar 1776, maa medtages derunder.

Udvalget har havt sin Opmærksomhed henvendt paa den Ulighed, som finder Sted derved, at det uden for Kjøbenhavn, kræves af tykssøbte Ansøgere om Indfødsret, at deres Børn nyde dansk Undervisning og Opdragelse, medens dette Krav ikke hidtil har været stillet til saadanne Ansøgere, som bo i Kjøbenhavn og lade deres Børn besøge Petri Skoler, hvor Undervisnings sproget er gennemgaaende tykt i alle Fag, og Dansk kun læres som et fremmed Sprog. Denne Ulighed tror man imidlertid ikke for Liden at kunne indskrænke paa anden Maade end ved imod de sidste at være strengere i andre eller flere Henseender med Hensyn til Oplysninger om dansk Sind og Tænkemaade.

Uf de paa nærværende Lovforslag opførte Personer har man saaledes havt Betæneligheder ved at anbefale til Meddelelse af Indfødsret de under Nr. 10 og 28 nævnte, som ei alene har Børn i Petri Kirkeskole, men tillige ere gifte med tykssøbte Kvinder. Disse Betæneligheder ere dog havede, da man af de Bevisligheder, som ledsage Ansøgningerne, har set, at almenagtede og paalidelige danske Mænd erklære, at Forældrene „altid“ eller „udelukkende“ tale Dansk i deres Hjem.

I Anledning af, at det Landstingsudvalg som den 31te Oktober 1874 afgav Betænkning over et lignende Lovforslag som nærværende, i denne Betænkning fremsatte visse Grundsatninger, som formentlig burde være ledende ved Indfødsrets Meddelelse, og blandt disse Grundsatninger ogsaa den:

Fredrik Bajer,
Formand og Ordfører.

N. Larsen.

P. Nielsen.

Bærenzen.

N. Olsen,
Sekretær.

Lucianus Rosd.

Bogelius.

at Ansøgerne, skulle være anbefalede af Byraad eller Sogneraad i de Kommuner, hvori de have nedsat sig, skal Udvalget saa langt fra gjøre nogen Indsigelse imod, at denne Grundsatning følges i Almindelighed (bortset fra enestaaende Undtagelser), at man tværtimod meget kunde ønske, at den eneste almindelige Undtagelse, som gjøres, maatte bortfalde, hvor ikke overordentlige Omstændigheder maatte kunde tilstede en Afvigelse. Denne almindelige Undtagelse finder Sted med Hensyn til Militære; disse anbefales alene af deres Foresatte (paa nærværende Lovforslag gjælder dette Nr. 8 og 10). Den Betragtning, hvorfra Udvalget gaar ud i dette Tilfælde, er følgende. Ved Meddelelse af Indfødsret opnaas af Mænd blandt Andet politisk Valgret, og det er derfor naturligt, at Folkerepresentationen giver sit Samtykke; men tillige opnaas derved kommunal Valgret, hvorfor det synes billigt, at vedkommende kommunale Representation ogsaa høres. Udvalget skal derfor henstille, om det ikke maa anses rigtigt, at Ansøgninger om Indfødsret til Militære ledsages af vedkommende Kommunalbestyrelses Anbefaling, om de end ad samme Vej som hidtil indsendes til Ministeriet.

Ikke ringe Betænelighed har Udvalget havt med Hensyn til den under Nr. 47 nævnte Ansøger, om hvem kun mindre fyldestgjørende Oplysninger foreligger. Efter som han var bosiddende i Skanderup Sogn, Ribe Amt, da han indgav sin Ansøgning, har det i Genhold til det ovenfor fremsatte været Udvalget magtpaaliggende at undersøge, om han anbefales af vedkommende Sogneraad i dets Helhed, og ikke af dets Formand eller et enkelt Sogneraadsmedlem alene, i hvilket sidste Tilfælde Udvalget sandsynligvis vilde have foreslaaet, at der i alt Fald ikke ved den først udkommende Lov om Indfødsrets Meddelelse tilstodes ham denne Rettighed. En Undersøgelse af de Andragendet ledsagende Dokumenter har imidlertid godtgjort, at Formanden anbefaler ham „P. S. B.“ (d. e. paa Sogneraadets Vegne). Og da Udvalget saaledes har set sine Betæneligheder havede ogsaa for dennes Vedkommende, med Hensyn til hvem Tvivlen var størst, er det i Stand til at indstille Lovforslaget til Folkethingets uændrede Vedtagelse.